

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15

Tel: 443-5573/33104

Fax: 443-5733/33133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000-105/420/...../2013. RP.

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző: dr. Zsolyomi Emese r. alezr.

Telefon: (06-1) 462-7478

V é g z é s

Panaszos képviselő útján a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület) előterjesztett rendőri intézkedés elleni panaszát – figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/A. § (7) bekezdésére, illetve a Panasztestület 81/2013. (IV. 10.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § d) pontja alapján

érdemi vizsgálat nélkül elutasítom.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért döntés közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, 1027 Budapest, Csalogány u. 47-49. (1539 Budapest, Pf.: 632.) címre közvetlenül is be lehet nyújtani.

A végzést kapják:

- 1) Panaszos (képviseelője útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

Panaszos képviselője, a Tibetet Segítő Társaság Alapítvány (képviselője: Hendrei Tibor 1012 Budapest, Attila út 123. szám alatti lakos) útján 2012. május 10-én személyesen nyújtotta be panaszbeadványát oly módon, hogy azt az Országgyűlés Irodaházában adta le. Panaszában a Budapesti Rendőr-főkapitányság munkatársainak 2012. április 30-án és május 1-jén foganatosított intézkedéseit sérelmezte.

A panaszbeadvány szerint, 2012. április 30-án és május 1-jén a panaszos és képviselője (aki a Tibetet Segítő Társaság Alapítvány elnöke) – több Magyarországon élő tibeti menekülttel együtt – a Kínai Népköztársaság miniszterelnök-helyettesének magyarországi látogatásával érintett helyszíneken tartózkodott, és tiltakozott Kína Tibet ellen irányuló brutális intézkedései miatt. A panaszt 2012. április 30-án 11 óra 45 perc körüli időben Budapesten a Kálvin tér - Üllői út kereszteződésében és 2012. május 1-jén a Budai Várban a Sándor Palotához vezető úton igazoltatták, valamint 2012. május 1-jén 11 óra körüli időben a Budai Várban két rendőrrel szembe intőzkedést kezdeményezett.

A panaszt a Panasztestület megvizsgálta és a fenti számon hozott állásfoglalásában megállapította, hogy a panaszos igazoltatásai jogszerűtlenül történtek (nem volt meg a törvényben előírt célja és indoka) a Budai Várban történt intőzkedés kapcsán pedig megállapította, hogy a két rendőrrel megsértette a szolgálati fellépésre, a polgári ruházatra és a szolgálati fegyver viselésére vonatkozó szabályokat. Mindezek alapján megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz, személyes adatok védelméhez, valamint szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapvető jogának a sérelmét.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intőzkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intőzkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intőzkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”.

Az intőzkedés idején hatályban lévő Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intőzkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”.

A rendelkezésemre bocsátott dokumentumokból megállapítható, hogy a panaszolt rendőri intőzkedésekre 2012. április 30-án és május 1-jén került sor. A Panaszos – képviselője által – 2012. május 10-én, a rendőri intőzkedéstől számított kilencedik napon adta le a panaszbeadványt az Országgyűlés Irodaházában az egyik ott dolgozó ügyintőzőjének. A Panasztestülethez a dokumentum érkeztetése 2012. május 10-én történt meg.

Az intőzkedésről készült rendőrségi iratok és a panaszbeadványban foglaltak szerint a panaszos az intőzkedés időpontjában tudomással bírt arról, hogy vele szembe rendőri intőzkedés történt, amellyel kapcsolatban panasztételi joga keletkezett. Ezt támasztja alá a panaszos képviselőjének „igazolási kérelem” megnevezésű nyilatkozata, amelyben az előterjesztés időpontjaként 2012. május 10-ét jelölte meg. A határidő túllépése tekintetében e dokumentum azt tartalmazza, hogy május 1-je ünnepnap volt. A törvény úgy fogalmaz, hogy kizárólag abban az esetben lehetséges a panaszt a törvényben előírt nyolc napon túl

előterjeszteni, ha a tudomásul szerzés e határidőt követően következett be. Ebben az esetben ez nem áll fenn.

Az igazolási kérelem vonatkozásában a Ket. 66. § (1) bekezdése a következők szerint rendelkezik: „Aki az eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.”.

A törvény tehát az igazolási kérelem előterjesztését kizárólag az eljárás során teszi lehetővé. Az eljárást megindító kérelem (panaszbeadvány) nem értékelhető eljárási cselekményként, így az előterjesztésére nyitva álló határidő nem a közigazgatási eljárás része. A Ket. fenti rendelkezéseiből következően a panasz előterjesztésére megállapított határidő jogvesztő jellegű, igazolási kérelemnek és méltányosság gyakorlásának helye nincs.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján rendelkezésére álló nyolc napos, jogvesztő határidőt elmulasztva kérte a Panasztestület vizsgálatát.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos a rendőri intézkedés elleni panasz Panasztestület felé történő benyújtását – a számára nyitva álló határidőt túllépve – elmulasztotta, ezért arról, mint elkasetről, a Ket. 30. § d) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, és a 109. § (2) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó.

A jelen eljárásban hatásköröm az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2013. május 17.

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**